

Bubik István előadói beszéde a tüntetés

indításakor

Magyarok, a megújuló demokratikus Magyarország független mozgalmi, - szeretettel köszöntelek benneteket!
Barátaink, magyarok, tisztelt egybegyűltek! Honfitársaink!
Súlyos gond hozott ide össze bennünket. Nagy történelmi szerencsétlenségek következtében határainkon kívülre szakadt magyar testvéreink élete minden eddiginél súlyosabb medrébe került. Románia minden emberi mértéket elveszített kondukátora meghirdette és már folyamatba is helyezte a területrendezés fedőnév alatt futó népgyilkos programját, amelynek egyetlen egy célja van: felszámolni az Erdélyben, Romániában élő nemzetiségek, elsősorban a magyarság utolsó mentevárait. Azokat a csöppnyi kis falvakat, ahol még az anyanyelvén szólhatott egymásnak a magyar, a szász, a sváb, az ukrán és a román. 40-44 évvel a szörnyű háboru pusztításai és tudatos népiirtásai után újra van egy örült személy és egy gonosz rezsim Európában, amelyik népeket, népcsoportokat, egyszerű emberek százazreit üldözi el otthonukból. Mindez miért? Hogy kivetkőztesse őket nemzeti mivoltukból. Láncotalpas földgyalukkal lerombolja ősi házaikat, feldulja évszázados temetőiket, ledönti templomaikat pusztán azért, mert magyarok. 45 évvel a szörnyű világgégés után újra a népiirtás rémével fenyegeti a művelt világot, újra üldözés, meghurcolás vár százazrekre és milliókra pusztán azért, mert ~~am~~ születtek, amik: magyarnak, szásznak, svábnak, zsidónak, ukránnak. Immár nem lehet kétségünk és nem habozhatunk kimondani: újra felütötte a fejét a fajüldözés és minő szégyene ez földrészünknek; újra, itt, ebben az oly sokat gyötört Európában.

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

Magyarok! Magyar testvéreim! A fájdalom óriási! A területrendezés egész valónkat megrázta! Elragadtatnunk mégsem szabad magunkat! Mi most azért gyültünk itt össze, hogy hitet tegyünk! Hitet tegyünk a demokrácia, a szabadság és az emberi méltóság mellett! Hitet tegyünk elsősorban magyar testvéreinknek az élethez való joga mellett, magyar összetartozásunk és a közös sorsvállalásunk mellett. Emelt fővel állunk most a világ színe előtt. Nincsenek sanda számításaink, nincsenek burkolt céljaink, mi nem öltöztetjük álruhába szavainkat és céljainkat, mint Ceausescu! Aki a területrendezés leple alatt népiirtásra tör! Mi azt mondjuk és azt követeljük, amit mondok; emberi élet lehetőségát az erdélyi magyarságnak! Minden ember elidegeníthetetlen joga, hogy saját kulturájában és a saját emberi azonosságában élje le az életét a maga, vagy az ősei által épített otthonukban.

Testvéreim! A magyar élet különös fordulóhoz érkezett ezen a mozgalmas nyárelőn. Ennek a fordulónak az egyik partján ott tátong a szörnyű, halálos tragédia 2,5 millió magyar testvérünknek a végső nemzeti megsemmisítés szakadék előtti segélykiáltása. Másfelől itt vagyunk mi, magyarországi magyarok, akikre most mintha valami napsugárféle is mosolyogna ezen a tavaszon. Évtizedek óta először történik meg, hogy magyar ügyért önként és szabadon állunk ki jószántunkból és tiszta szívvvel! Hány meg hány elnyomott kisebbségért, üldözött fajtaért, kiirtásra ítélt népet emeltük fel szavunk ezekben az évtizedekben! Hány meg hány távoli helyre küldtünk adományt, segélyt és baráti szót s közben megfeledkezni látszottunk azokról, akikről soha nem szabad megfeledkeznünk.

Magyar Testvéreim! Jól tettük, hogy áldoztunk távoli földrészek üldözöttjeinek, jól tettük, hogy szolidá-

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

risak voltunk az elnyomottakkal, de nem tettük jól, hogy hagytuk magunkat lebeszélni magyar testvéreink iránti kötelességeinkről!

Barátaim! Ma, hogy mi most ennyien itt vagyunk honfoglaló őseink szobrai előtt, az a magyar élni akarási diadala! Az, hogy ilyen szomorú ügyben kellett összesereglenünk, az a magyar élet szomorú tragédiája! A perc mégis felemelő, a perc mégis nagyszerű és reményteljes! Azt jelenti, hogy újra van tiszta magyar akarat és tiszta magyar szándék! Azt jelenti a perc, hogy jobban itthon vagyok ebben a hazában, mint amennyire tegnap itthon voltunk. Azt jelenti, hogy elvonulóban van földünkön a sötétség korszaka, a tespedés, és a magunkkal mit sem törődés korszaka. Azt jelenti, hogy közös akarattal meg tudjuk állítani azt a tragédiát, le tudjuk fogni azt a gyilkos kezet, amelyik a testvéreinkre akar lesújtani! De ez a perc, ez a felemelő perc kötelez bennünket! Hivalkodás nélkül elmondhatjuk, hogy erre a térre figyel a félvilág. Itt most egy nemzet mutatja be igazi arcát a népek családjának. Itt most egy nemzet szerzi vissza eltüntetett becsületét! Egy öregedő, de mégis fiatalos lelkű nemzet mutatja fel századok alatt megalkotott, vérrel és mártiromsággal megpecsételt jellegét.

Magyarok! Ezt a percet nem lehet elherdálni! Ezt a percet nem lehet bemocskolni! Olyannak kell mutatkoznunk a világ színe előtt, amilyenek nemzetünk legszebb pillanataiban mutatkoztunk! Amilyenek 1848. március 15-én!

Magyarok! Ezt a percet nem lehet elherdálni! Itt most nincs helye szélsőséges indulatoknak, magyar emberhez méltatlan handabandázásnak, teljesíthetetlen követeléseknek, esztelen vagdalkozásnak! Ennek mai estének, ennek a magyar akaratnyilvánításnak olyannak kell lenni, hogy az is tanulja meg becsülni a magyart, aki eddig nem becsülte! Mártiromságból, gyűlöletből, erőszakból, gyilkolásból és vandalizmusból van éppen elég a mai világban.

Annyi, hogy már szinte fel sem tűnik. Ha tehát mi, ki akarunk emelkedni a gyűlöletnek és az erőszaknak abból a véres tengeréből, akkor azt elsősorban az igaz ember tisztességes magatartásával tehetjük.

Egy ostóba, vak jelszó, még oly teli torokból való üvöltésével, nem lehet visszaszerezni semmit. Aki itt ma irredenta jelszavakat próbál kiabálni, az a magyarság ellensége.

Aki itt ma teljesíthetetlen szélsőségek felé akarja a mi szép megmozdulásunkat, az nem akar jót nekünk. A mi célunk világos: ki akarjuk vezetni az egyedüllét szorongató sötétségéből a magyarságot.

Nekünk most barátokra és segítő társakra van szükségünk.

A mi lelkünkben már majdnem másfél évszázada legnagyobbunk szavai visszhangoznak sötétlő komorsággal: Egyedül vagyunk!

Igen, egyedül vagyunk, mert ez van a sorsunk által ránk mérve. Egyedül vagyunk, mert szigetet alkotunk a másság tengerében. Egyedül vagyunk, mert sok nagy szerencsétlenség és vereség tett magányossá bennünket. Egyedül vagyunk, mert rászolgáltunk. De most, mintha változóban volnának a csillagállások a fejünk felett. Magányosságunk oldódni látszik.

A szemek most ránk szegeződnek, most rajtunk is mulik, hogy kapunk-e segítőtársakat és rokonszenvező együttérzést, ha azt mutatjuk fel magunkból, ami a legjobb bennünk, az örök emberiért mindig áldozni kész egyenességet, tisztaságot és hősiességet.

A többször is megszerzett és mindig elveszejtett demokratikus méltóságunkkal teszünk hitet magyar testvéreink igaza, életjoga mellett. Erdély sorsát eddig mindig nagyhatalmi ceruzahúzások döntötték el. Az erdélyi magyarság Európa legnagyobb és legártatlanabban kiszolgáltatott nemzeti kisebbsége.

A mi célunk nem új ceruza vonások kieszközlése, mi tanultunk a történelemből. A mi célunk két egyszerű szóval összefoglalható: szabadságot és demokráciát kívánunk az erdélyi magyar-

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLTATÓK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

ságnak, nemkülönben magunknak!

Erdély földjén, azokban a községekben és apró falvacskákban, amelyeket most földdel egyenlővé akar tenni az elvakult hatalom, ezer esztendő óta laknak magyarok. Isten őrizz, hogy felelevenítsük az otromba és meddő vitát, hogy ki volt jelen előbb, nekünk az ezer esztendőös bizonyított jelenlét bőségesen elegendő. És ha, ezer esztendőös ottélés, vér, verejtékes munka és kultúra teremtés nem elegendő jogosultság a magyar élet továbbvitelére, akkor amugyis hiába minden szó. Itt most csak a nemzetközi összefogás segíthet és csak az egyetemes emberi kulturára vigyázó nemzetek egyenjoguságát és az élet-hez való jogán alapuló éber nemzetközi figyelem foghatja le a gyilkos kezét.

Erdély története csak addig Erdély története, amíg a három, évszázadok óta honos alkotó nép, - a magyar, a román és a német - írja ezt a történelmet közös erőfeszítéssel, becsületes versengésben és tisztességes munkamegosztással.

Ceausescu azt akarja, hogy ez a közös történelem, testvériesség. béke a magyarok megszegésével, kiutalásával, a német ajkúak kiárusításával, falvaiknak, otthonaiknak földdel egyenlővé tételével Erdély arculata változzék egyszerűvé, szürkév és romhalmazzá.

Volt már itt Európában ehhez hasonló rombolás. Lidicét és Oradourt tette földdel egyenlővé egy hasonlóképpen elvakult hatalom. Emlékszünk és ismerjük a következményeket: a népek közötti gyűlölködés fellángolását, a mérhetetlen pusztítást, a halál aratását.

Mi békét akarunk és demokráciát !

Mi azt akarjuk , hogy Erdély története békében és emberi módon folytatódjék a maga természete szerint úgy, ahogy az elmúlt évszázadok küzdelme és munkája a medrét megásta.

A Dózsákat és fejedelmeket termő, a kultúrát teremtő és meghatározó, az évszázadokon át a politikai történelmet író magyarság, a városalapító és mesterségeket teremtő néphez tartozó németek, a kereskedelmet és kultúrát mozgó zsidóság nélkül nincs erdélyi történelem. Mert Erdélyt éppen ezeknek a népeknek a sajátságos együttélése tette Erdéllyé.

És mint ahogy őrült és reakciós dolog volna most részünkről a történelem visszarendezésére törekedni, ugyanúgy őrült és velejéig reakciós törekvés az ugynevezett homogenizálás; a magyar-német- és zsidó kisebbség kiüldözése, kiárúsítása és etnikumként való felszámolása.

Ezért tehát az egész emberiség ellen vét és háborus bűnt követ el aki egy ilyen közös kincset lerombol és emberek száz ezreit és millióit kényszeríti lakhelyük elhagyására.

Európa egyszer már nagyon súlyos árat fizetett azért, mert nem szállt szembe idejében egy terjeszkedő agresszióval.

A veszély most csupán annyival kisebb, hogy most egy gazdaságilag gyenge , katonailag jelentéktelen állam keretei között van a tűzfészek, de tűzfészek most is van és a veszély így is nagy! Mert a népek közötti gyűlölködés felszítása, a menekülésre késztetés és az ordas eszmék terjesztése éppen annak a közös feladatnak a teljesítésében hátráltatja az emberiséget, amelyik korunk egyetlen és alapvető feladata: a nemzetközi béke és kiegyenlítődés világrendjének a megteremtése !

Ugyanakkor világosan meg kell mondanunk, hogy ez az eltervezett és már elkezdett akció, ez a rombolás, mérhetetlen károkat okoz magának a román népnek is. Azáltal, hogy a nemzetiségi milliókat kirekeszti a normális munkamegosztásból, azáltal, hogy százazrek évszázadok alatt megszerzett kultúráját elsorvasztja, szakmai hozzáértésének továbbadását lehetetlenné teszi, magának a román államnak okoz kárt és magát Romániát

züllesztí soha nemlátott mélypontra.

Mit tartunk egy olyan államvezetésről amelyik negyvennégy évvel a háborúnak a feje felül való elvonulása után éhalmiszersegélyeket utasít vissza, pusztán azért, hogy a mundérja becsületét megóvja ?! Mit tartunk egy olyan nemzetinek mondott politikáról, amelyik a saját fővárosa ősi központját teszi oda egy mániákus kénye-kedvének ?!

A világ népei a világ népeivel egyetlen közösséget alkotnak. Az emberiségnek olyan gondokkal kell szembenézniök, amelyeket csak közös erőfeszítéssel és közös megállapodásokkal lehet megoldani. Ez alól egyetlen kicsi vagy nagyhatalom sem lehet kivétel. A belügyek tiszteletbentartásának elve nem vezethet oda, hogy a nemzetek közössége háborus tűzfészek megrakását elnézze. Az emberi jogok sárbatiprása, milliók nemzeti mivoltában való meggyalázása és megsemmisítése, a népiirtás nem belügy !

A békeszerződéseket diktáló nagyhatalmaknak megvan a felelőssége a békeszerződésekben vállalt kötelezettségek teljesítésének a számonkérésében.

Románia nem teljesíti vállalt kötelezettségeit. Az európai nemzetek közössége ezt nem nézheti tétlenül !

A legnagyobb felelősség azonban miránk hárul, magyarokra.

A testvéreinkről, rokonainkról és barátainkról van szó.

Ha mi hallgatunk, nem is várhatjuk el, hogy más szóljon helyettünk. Sajnálatosan sokáig hallgattunk. Sajnálatosan sokáig hagytuk, hogy egy hibás politikai elképzelés nevében lesöpörjék életbevágó nemzeti sorskérdéseinket a saját asztalunkról .

Magyarok !

Egy tüntető felvonulással nemes érzelmeket lehet kifejezni . Fel lehet hívni a figyelmet tragikus eseményekre, de megoldani ezzel még nem lehet semmit. Az erdélyi magyarság gondját, a lerombolásra ítélt falvak ügyét nem vethetjük le magunkról , miként az ingünket.

Ezt a mai megmozdulást, csak az első lépésnek tekinthetjük a nemzeti újjászületésünk felfelé vezető útján.

Ennek a mai megmozdulásnak csak akkor van értelme, ha ettől a perctől kezdve minden indulatunkat, minden tettünket, ennek az új magyar összefogásnak a jegyében végezzük. A jövőben minden elgondolásunk, minden munkánk, minden egyéni és közösségi megnyilvánulásunk ennek a magyar sorskérdésnek a mérlegére helyeződik. Csak a folyamatos és szüntelen odafigyelés, csak a folyamatos és szünet nélküli munkálkodás, csak a közös felelősség-vállalás segíthet! A tét nagy, a felelősség óriási! Bizonyára vannak itt szép számmal, akikben még elevenen és fájdalmasan él az emlék, mit jelent az, amikor a ház előtt megáll egy teherautó, és a sebtében összenyalábolt legszükségesebbel fel kell rá szállni, hogy ismeretlen messzeségbe vigye a ház lakóit. Most Erdély magyar parasztjaira vár ez a sors! Életük munkájával felépített otthonaikból veti ki őket az erőszak! Hányan lettek öngyilkosok? Hányan választják inkább a halált? Mintsem a megaláztatott, kisenmizett, szolga életet idegen földön. Hány tehetetlen, gémberedett kezű magyar öregasszony, nagymama fog utolsó erejével, tiz körmével a küszöbébe kapaszkodni?! Hány ujjukat fogják durva csizmák véresre taposni?! Mennyi sirás, könny, átok és segélykiáltás fog felszakadni, vagy nem fog felszakadni, mert a nemzetek józan közössége, a humanizmus egyesült erői megakadályozzák az eszelős terv végrehajtását! Nekünk, magyaroknak az a kötelességünk, hogy ezt a nemzeti összefogást megteremtjük. Ennek érdekében kérjük, hogy a napokban összeülő Országgyűlés hozzon létre külön bizottságot, ennek a kérdésnek a szemmel tartására. Kérjük a külön bizottságot, az Országgyűlést, hogy minden igénybe vehető nemzetközi fórum előtt, a leghatározottabb formában kezdeményezze a népiirtás elítélését és a népgyilkos terv visszavonását! Az anyaországnak kötelezettségei vannak, a határokon kívül élő magyarokkal szemben, mert nem ők lépték át a határt, hanem a határ lépte át őket!

ILLUMINÁCIÓS SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNELMI LEVÉLTÁRA

Románia ma formálisan a szövetségesünk, de elvakult vezetői jóvoltából ellenségként viselkedik velünk. A román-magyar határ a román szervek brutalitása folytán majdnem olyan, mint a régi, rosszlelkű vasfüggöny. A magyar határtól 25 km-re Románia felé, tehát az országon belül egy műszaki zárat hoztak létre elaknásítva. ÁBTL - 1.11.4. - II. s. - T - V/3. kötet - Kö/197/1988.

A kulturális csereforgalom szinte nullával egyenlő. A leveleket cenzurázzák és az állapotokat leírókat meghurcolják.

A magyar sajtótermékeket kirekesztik. Az előfizetett lapokat nem kézbesítik. A magyar iskolákat megszüntetik, a magyar kultúra minden intézményére az elsorvasztás réme vár.

Az egész magyarságra, a magyar történelemre a rágalmak és szitkok özönét súdítja ez a tényekkel mit sem törődő propaganda-hadjárat.

Burkolt és nyílt uszítás folyik a magyarok ellen.

Mindennek csupán betetőzése ez a mostani bulldózer-program.

Azért jelennek meg kisszékelly és mezősegi és szatmári és bihari falvak szélén a láncfalas halál-osztagok, hogy azokat az utolsó zugokat is feldúlják, ahol még magyarul folyhatott az élet.

Most már a családi otthon sötétjében sem lehet magyarul suttog-
ni - azt akarja Ceausescu! - De nem viheti végbe!

Magyarok! - Ez a tüntetés egyben vizsga is. A magyarság vizsgálója. Nekünk most nemcsak azt kell megmutatnunk, hogy el vagyunk szánva az agresszor kezét lefogni, hanem azt is, hogy a gyűlölködés a mi szívünket nem töltötte be és elménket nem vakította el. Mi ebben a tragikus órában is megőrizzük emberi méltóságunkat és gyűlölködésre nem gyűlölködéssel, a szitkozódásra nem szitkozódással, hanem fegyelmezett mértéktartással válaszolunk!

Ezek után a szavak után felolvassuk azt a memorandumot, amelyet a tüntetés előkészítői szerkesztettek és amelyet a felvonuló tömeg nevében kívánom átnyújtani a Román Szocialista Köztársaság nagykövetének.

A memorandum elhangzása után a menet megindul a zászló után, s végigvonulva a Dózsa György úton, befordul a Thököly útra és így érkezik meg a román követség elé.

A román követség elé érve a menet - eltökéltségünk és némaságra ítélt erdélyi magyar testvéreink iránti szolidaritásunk kifejezéseképpen - néma tüntetéssé alakul át!

A követség előtt fegyelmezett, néma menetben vonul el a menet! A rendezőség mindenki által jól látható táblákkal, érthető fel-
szólításokkal jelöli meg az útvonalnak azt a szakaszát, amelyet

némán kérünk megmenteni!

A követség előtt csak a zászlót és a memorandumot átnyújtani kívánó küldöttség áll meg, a menet folyamatosan továbbvonul. Útvonala: Thököly út, Népstadion út, Ajtósi Dürer sor, Dózsa György út - így érkezünk vissza a Hősök terére, ahol néhány közös nemzeti énekünk eléneklése után koszorút és virágot helyezünk el államalapító Szent István királyunk és a mai névnapra való tekintettel a Nagyváradon nyugvó Szent László királyunk szobrára.

Ezután tüntetésünk a Szózat közös eléneklésével véget ér!

Tüntető! Magyarok!

Minden bizonnyal vannak a történelemben percek és események, amelyek csak a megtörténtük után nyerik el végleges alakjukat és jelentőségüket a nemzetek tudatában.

Meglehet, ez a mostani is ilyen perc a mi életünkben.

Talán csak holnap fogjuk felismerni, hogy a magyar összefogásnak minő ünnepe ez, ami itt ma megszületett!

Fogadjuk meg erős fogadással, hogy ezt a szellemet minden erőnkkel szétterjesztjük, a nemzeti összefogás tiszta, demokratikus eszméit széthordjuk az egész magyar dolgokon!

Fogadjuk meg, hogy nyugton addig nem maradunk, amíg minden magyar számára ki nem vívjuk a méltó, emberi élet lehetőségét!

Fogadjuk meg, hogy az összes érvényben lévő nemzetközi szerződés és alap-okmány tiszteletben tartása mellett minden lehetőséget elkövetünk magyar testvéreink megmentése érdekében!

Isten minket úgy segítse!